

Motion till riksdagen 2005/06:Ju368

av **Rolf Olsson m.fl. (v)**

Polisen

1 Innehållsförteckning

1	Innehållsförteckning.....	1
2	Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3	Inledning.....	3
4	Antalet poliser har ökat – men var är de?.....	3
4.1	Polis i glesbygd.....	4
5	Användning av resurser.....	4
6	Polisutbildningen bör omvandlas till högskoleutbildning.....	5
7	Polisens arbetsmiljö.....	6
7.1	Handledning.....	6
7.2	Ledningsfrågor.....	7
8	Attityder och förtroende.....	7
9	Polisens beväpning.....	8
9.1	Polisens vapenträning.....	8
9.2	Befintlig beväpning.....	9
9.3	Förslag för framtiden.....	10

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att omprioriteringar skall göras för att öka polisens synlighet i samhället.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förslag skall tas fram som även ger glesbygden tillgång till rimlig polisnärvaro.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en central inköpsfunktion för polisen skall skapas.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att kompetensen hos de civilanställda inom polisen skall användas på ett effektivt sätt.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att polisutbildningen skall omvandlas till en högskoleutbildning.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att handledning skall vara en obligatorisk del av polisarbetet.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att polisens vidareutbildning i frågor som rör etik och moral skall utvecklas.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att polisens kunskaper om de strukturer som ligger bakom mäns våld mot kvinnor måste öka.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att gemensamma krav för polisens vapenträning och vapenhantering skall införas.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen skall tillsätta en utredning angående ett tydliggörande av regelverket kring polisens vålds- och vapenanvändning med utgångspunkt i rapporten "Polisens våldsanvändning" från Rikspolisstyrelsens etiska råd.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillsätta en utredning angående polisens beväpning.

3 Inledning

Polisväsendet i en demokratisk stat som Sverige är en mycket central samhällsfunktion.

Polisen är den myndighet som i fredstid har monopol på att använda våld och Vänsterpartiet tar ställning för att så ska förbli. Detta våldsmonopol är en av anledningarna till att det är viktigt att ha en poliskår som har förankring i samhället och som människor känner förtroende för. Insyn och demokratisk kontroll är två viktiga faktorer för att uppnå detta förtroende.

En förutsättning för att polisen ska vinna det förtroende som krävs är att kåren består av personer som är lämpliga för sin uppgift. Polisen måste också spegla samhällets befolkning, exempelvis ur etnicitets- och könsaspekt och när det gäller sexuell läggning, detta bl.a. för att kunna kommunicera och förstå händelser som såväl kåren som den enskilde polisen utsätts för. Det pågår arbete kring detta, men Vänsterpartiet är inte nöjt. Störst framsteg sker när det gäller att rekrytera kvinnor, men antalet kvinnor i chefsposition är fortfarande alarmerande lågt.

Debatten kring polisen har väldigt mycket präglats av krav på mer resurser. Det har varit berättigade krav som också lett till betydande resursförstärkningar under senare år. Det har satsats stora resurser på en nödvändig utbyggnad av utbildningskapaciteten och nyanställningar av poliser runt om i landet.

Även när det gäller polisens utrustning sker en successiv uppdatering. Till bilden hör givetvis också att polisens arbete förändras och blir mer komplicerat och krävande till följd av internationalisering, öppna gränser och en delvis annan struktur när det gäller brottsligheten.

Vänsterpartiet står aktivt bakom de stora förstärkningar som skett av rättskedjan, inte minst polisen, och där ytterligare satsningar tillkommer under de närmaste åren. Samtidigt som, och efter, denna satsning drabbas poliskåren av många pensionsavgångar, men det är vårt mål att upprätthålla det antal poliser som satsningen resulterar i. I och med det generationsskifte som polisen tvingas göra så måste stora mängder kunskap föras över till nya personer. Arbete har inletts för att klara detta på ett genomtänkt sätt.

Det räcker dock inte med att enbart tillskjuta nya resurser. Vi vill samtidigt peka på att det finns viktiga delar av polisens verksamhet som behöver förbättras och utvecklas, och några sådana områden berörs i denna motion.

4 Antalet poliser har ökat – men var är de?

Polisen är en av de viktigaste aktörerna i det brottsförebyggande arbetet. Polisen utgör en brottsförebyggande kraft bl.a. genom att utreda brott, men framför allt genom att vara synlig i gatumiljöer och i samhället i övrigt.

De senaste årens resurstillskott har inneburit att fler poliser har utbildats och att fler har anställs inom myndigheterna. Detta till trots synes polisbristen aldrig ha varit så stor som nu. Enligt en genomgång har dock antalet anställda

Fel! Okänt namn på

ökat i alla myndigheter utom några få. Det är en märklig situation att den ökande budgetramen inte leder till fler synliga poliser på gator och torg. Två fotpatrullerande poliser kan vara mer effektiva ur brottsförebyggande perspektiv än två radiobilar med två poliser i varje. Kanske finns också anledning att se över antalet chefsbefattningar i förhållande till antalet poliser inom de olika myndigheterna.

Omprioriteringar ska alltså göras för att öka polisens synlighet i samhället. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

4.1 Polis i glesbygd

En viktig fråga när det gäller polisen är också fördelningen av resurser över landet. En diskussion som förs är att minska antalet myndigheter och på så sätt öka effektiviteten i resursutnyttjandet. Vänsterpartiet anser att vi alltid måste se på polisen som en nationell resurs, oavsett antalet myndigheter. I arbetet att förverkliga detta är polisens utvecklingsavtal ett viktigt och verkligt redskap.

Bortsett från utryckningsverksamheten så har polisen också en servicefunktion. Möjligheter till s.k. servicebussar som ska kunna tillhandahålla tillståndsansökningar, stödanmälningar, pass, rådgivning och annat är ett alternativ när det gäller att öka allmänhetens tillgång till polisen. Ett annat är servicekontor bemannade på särskilda tider.

Personer som lever i glesbygd måste ha samma rätt till trygghet och samhällelig service som de som bor i mer tätbefolkade områden. Förslag bör tas fram som ger glesbygden tillgång till rimlig polisiär närvaro.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5 Användning av resurser

Polisen har de senaste åren fått stora resurstillskott. Detta till trots är den ekonomiska situationen ansträngd. Resurserna måste tas bättre till vara. Poliserna inom de olika myndigheterna vittnar om bristande samordning så att t.ex. närpolis och kriminalpolis använder olika utrustning, såsom ficklampor och liknande, trots att de delar samma lokaler.

Enskilda enheter skaffar datasystem som inte är kompatibla med andra myndigheter eller ens inom den egna myndigheten, vilket är ett stort resurslöseri. Inte heller finns det samordning vad gäller skyddsutrustning, vilket innebär olika standard för olika poliser. Detta gör inköpen dyrare och effektiviteten sämre. Vi anser att en gemensam inköpsfunktion för alla myndigheter skulle förenkla och bättre utnyttja polisens resurser.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

När det gäller civilanställd personal fyller denna mycket viktiga funktioner i polisens arbete. Dels finns det civilanställda som genomgått utbildning för att delta i brottsutredningar, dels är det viktigt att det administrativa stödet till

polisen fungerar för att medborgarperspektivet ska tas till vara i polisverksamheten. De civilanställda ska således inte användas som en konjunkturtermostat. Arbetsledningen måste se det som en prioriterad uppgift att personalresurserna fullt ut ska komma till användning. De lokala polisstyrelserna har en mycket viktig uppgift när det gäller myndigheternas ekonomi och verksamhetsplanering.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

6 Polisutbildningen bör omvandlas till högskoleutbildning

Polisutbildningen har de senaste åren genomgått en drastisk förändring. Två nya skolor har öppnat, utbildningen har utvecklats och en integrering med högskoleverksamhet har inletts. Alla förändringar är positiva men det återstår mycket att göra. Fortfarande finns anledning att ifrågasätta delar av utbildningens innehåll.

Vänsterpartiet har drivit frågan om polisutbildningens omvandlande till en högskoleutbildning under ett antal år tillsammans med och med stöd från många håll, inte minst ifrån stora delar av poliskåren genom dess fackliga företrädare. Efter en motion från Vänsterpartiet beslutade riksdagen under förra riksdagsåret att den utredning som ska tillsättas angående möjligheten att bedriva polisutbildning på fler orter än de nuvarande tre också ska ta upp frågan om att öka akademiseringen av utbildning och belysa frågan om utbildningen ska bli helt eller delvis akademisk.

Det finns flera skäl till att det vore en fördel om polisutbildningen omvandlades till en högskoleutbildning.

Eftersom polisverksamheten ständigt förändras och blir mer och mer komplex måste det också finnas bättre möjligheter till såväl kontinuerlig vidareutbildning som forskning inom polisverksamhet. Detta vore positivt både genom att det skulle innebära en kompetenshöjning hos poliskåren och att den polisiära forskningen får en bättre koppling till verksamheten. På så sätt kan en bättre grund läggas för kunskapsbaserade, effektiva och humana polisiära metoder. Enligt en undersökning gjord av Polisförbundet vill två av tre polisstudenter ha möjlighet att forska.

Vänsterpartiet har också uppmärksammat de önskemål som finns inom polisutbildningen om en större andel praktik inom grundutbildningen och givetvis också integrering av andra typer av ämnen såsom psykologi, sociologi, språk och mycket annat.

Ett av poliskårens mål måste vara att spegla landets befolkning i så stor utsträckning som möjligt. Detta innebär att antalet kvinnor som antas till Polishögskolan måste öka. En viktig del av detta arbete är att göra yrket som sådant attraktivt för kvinnor. Kraven för intagning till skolan måste anpassas till den verklighet som poliserna förväntas arbeta i. Många kvinnor inom polisen vittnar i dag om svårigheter när det gäller möjligheter till avancemang inom myndigheten. Att möjligheter ges till utveckling i arbetet genom vidareutbild-

Fel! Okänt namn på

ningar och karriärvägar är viktigt för att skapa attraktiva arbetsplatser. De insatser som nämns i årets budget är en början, men dessa måste följas upp och utvecklas.

När det gäller rekrytering av personer med annan etnisk bakgrund än svensk är situationen katastrofal. Det antal personer ur denna kategori som söker sig till Polishögskolan är litet, och de som kommer in är ännu färre. Den diskriminering som sker genom det s.k. språktestet torde vara en verksam förklaring till varför många som skulle vilja söka inte gör det. Vi kan inte se någon anledning till att detta test ska finnas. Då kravet för att söka är godkänd gymnasiesvenska finns ingen anledning att ett sådant test ytterligare ska gallra bland de sökande. Språktest genomförs inte till någon annan högskoleutbildning, vare sig juridisk utbildning eller annan.

Rekryteringen till Polisskolan i stort sköts i dag av Pliktverket. Genom den utredning som gjorts av Gunno Gunnmo för att skapa en handlingsplan för ökad mångfald inom polisen torde den profil som sätts upp för rekrytering vara ett aktivt hinder för att förändra intagningen. Den profil som används skapar en likriktning bland polisen som inte är modern.

Enligt Polisförbundets undersökning efterlyser tre av fyra polisstudenter högskolepoäng för sina studier. Att polisutbildningen ges högskolestatus skulle underlätta rekryteringen, genom att de akademiska poäng som studenterna tar kan användas om de senare väljer att söka sig andra yrkesvägar. Att söka till polisutbildningen blir därmed inte lika mycket ett val för hela studentens liv, vilket skulle kunna locka fler att söka.

Det är vår förhoppning att genom att man gör om polisutbildningen till en högskoleutbildning så kringgås och löses vissa av de rekryteringsproblem som finns.

Polisutbildningen bör alltså göras om till en högskoleutbildning.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7 Polisens arbetsmiljö

Polisen är fortfarande en av de yrkeskategorier som drabbas av flest antal arbetsrelaterade skador. Detta gäller både kvinnor och män. Polisen är också en yrkeskår som i sin dagliga gärning har att möta människor i kris. Stressrelaterade skador och sjukdomar är vanliga liksom rena olyckor. En del av dessa skador borde kunna förebyggas genom aktivt arbetsmiljöarbete och en bättre uppbackning från arbetsledningens sida. Omfattande arbetsmiljöprojekt har startats inom polisen på senare tid, vilket är glädjande. Inte minst är insatserna för rehabilitering av långtidssjukskrivna poliser viktiga.

7.1 Handledning

I många andra yrkeskårer där arbetet går ut på att dagligen möta människor i kris vore det i dag otänkbart att inte tillhandahålla handledning. Inom polisen

är det dock fortfarande så att den vanligaste formen av handledning är s.k. krishandledning som kan erbjudas efter större händelser. Att ständigt möta människor i kris och att ständigt utsättas för mycket stressande arbetsituationer kräver dock fler insatser. Poliser måste också ha möjlighet att prata om eventuella misstag i tjänsten under förtroendefulla former. För att förbättra polisens arbetsmiljö anser Vänsterpartiet att handledning ska vara en obligatorisk del av polisens verksamhet.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7.2 Ledningsfrågor

Många anser att polisorganisationen har stora problem när det gäller hur polisen leds. Enligt polisens utvecklingsavtal ska polisens verksamhet utvecklas lokalt för att anpassas till den verklighet som poliserna står inför, för att förstärka tillgängligheten för och kontakten med medborgarna och för att ge de enskilda poliserna större inflytande över sin yrkesverksamhet. Många menar att avtalet inte följs. En förutsättning för att skapa en lokal förankring är att polisens ledning inte centraliseras ytterligare.

Samtidigt som det enligt Vänsterpartiet är viktigt att det allmänna har insyn i och inflytande över polisen, något som t.ex. sker genom polisstyrelserna, så uppstår problem när personer i beslutsfattande ställning inte har tillräckliga kunskaper om verksamheten. Utbildningsinsatser för polisstyrelserna kan därför vara något att överväga.

8 Attityder och förtroende

Att polisen möts av allmänhetens förtroende är viktigt dels ur verksamhetsperspektiv, dels ur arbetsmiljöperspektiv. Förtroendet för polisen har alltid varit högt i Sverige men på senare tid har det dock sjunkit. Det finns flera skäl till att så skett. Att polisen inte är representativ för befolkningen är ett skäl, och därför måste polisen förbättra sin rekryteringspolicy.

I den nya polisutbildningen är etik- och moralfrågor en bärande del av utbildningen, en annan del är mental träning.

I delar av poliskåren synes det finnas problem med att handskas med denna typ av frågor. Erfarenheter från de senaste åren tyder på att delar av inte minst den äldre delen av poliskåren har särskilda problem att handskas med vissa grupper. Exempel på sådana grupper är unga kvinnor som demonstrerat mot porrbutiker och liknande. Personer med invandrabakgrund vittnar också om ett ovärdigt beteende riktat mot dem av poliser i olika situationer, vilket resulterat i att många är både rädda och besvikna.

Genomgående vittnas om exempel på språkbruk som inte hör hemma hos den demokratiska polis som vi vill se. Bland alltför många människor finns bilden av en anda inom polisen som i mångt och mycket bygger på en norm där polisen kan använda uttryck som i andra sammanhang inte skulle accepte-

Fel! Okänt namn på

ras. Denna norm byggs upp och existerar i det vardagliga samtalet, och kårandan drabbar även poliskåren själv. Det är därför viktigt att även den del av poliskåren som inte tagit del av den nya utbildningen får del av dessa kunskaper.

När Vänsterpartiet tidigare motionerat i detta ärende har det besvarats med att olämpligt beteende från polisens sida vid exempelvis våldsamma demonstrationer delvis kan förklaras utifrån ett provocerande beteende från demonstranternas sida. Detta kan vi delvis hålla med om. Det gäller att ha en realistisk syn på de svårigheter som en enskild polis kan utsättas för. Men samtidigt anser vi att poliser i ledande befattning har ett ansvar för att utveckla metoder för att hindra dessa situationer från att uppstå. Vid sidan av det måste arbetsmiljöarbetet utvecklas genom handledning, som vi tidigare nämnt.

Det behövs också utbildning och diskussion kring etiska och moraliska frågor både i polisens grundutbildning och som ett kontinuerligt och regelbundet inslag i det yrkesverksamma livet. Det bör vara ett återkommande inslag vid alla kurser och utbildningar. Sådan verksamhet förekommer i viss grad, men vidareutbildning i frågor om etik, moral och mental träning måste intensifieras.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

I detta sammanhang kan det vara lämpligt att nämna det glädjande faktum att regeringen förra året aviserade att man avser att utreda skapandet av en särskild myndighet för utredningar av brott som poliser misstänks för. Detta är en fråga som Vänsterpartiet med kraft drivit de senaste åren. Det är en viktig fråga när det gäller förtroendet för polisen.

Kunskaperna måste också öka om olika grupper som polisen kommer i kontakt med. Detta gäller inte minst våldsutsatta kvinnor. Det är viktigt att kunskaperna om de mekanismer som ligger bakom mäns våld mot kvinnor ökar hos polisen.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9 Polisens beväpning

Vid ställningstaganden till vilken beväpning polisen ska ha tillgång till måste man ta hänsyn till vilken effekt beväpningen har på samhället. Våldsanvändningen bör hållas på en så låg nivå som möjligt, och målet bör vara att alla situationer ska lösas utan våld. Ett annat perspektiv som måste finnas med är hänsynstagande till de enskilda polisernas arbetsmiljö.

9.1 Polisens vapenträning

Att vi har en polis med befogenhet att använda våld och vapen gör att vi kan ställa krav på kunskaper om vapenhantering hos enskilda polismän. Oroande uppgifter har visat att antalet poliser som blir av med sina vapenlicenser på

grund av för lite träning ökar. Här skiljer sig förutsättningarna åt mellan olika polismyndigheter.

Inom vissa myndigheter ges alla poliser möjlighet till kostnadsfri träning medan det inom andra myndigheter är upp till den enskilde polisen att bekosta träningen. I Stockholms län har det rapporterats att under 18 månader (fram till juli 2004) hade 215 poliser underkänts vid vapenprov men får ändå fortsätta att bära sina vapen, medan man i Malmö kunde bli av med sina vapen för att sättas på en annan tjänst. I ytterligare andra myndigheter görs skillnad på om polisen är anställd som närpolis, piketpolis eller tillhör någon annan kategori. Oftast är det då kostnadsfritt för piketpolisen att övningsskjuta medan det för närpolisen kan handla om stora kostnader.

Detta är enligt Vänsterpartiet en märklig ordning. Justitiekommittén har tidigare avslagit Vänsterpartiets motion utan att beröra de skillnader som finns.

Givetvis måste alla poliser ges samma möjlighet till kontinuerlig och kostnadsfri träning i vapenhantering. Detta är inte minst viktigt i ljuset av att polisens vapenarsenal utvecklas och tyvärr också utökas. Enhetliga regler för vapenträning bör således införas där stor vikt läggs vid att proven genomförs framgångsrikt.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9.2 Befintlig beväpning

Rikspolisstyrelsens etiska råd har undersökt och utvärderat befintlig beväpning och förslag på ny sådan. Vänsterpartiet kan konstatera att rådet har en i huvudsak kritisk syn.

När det gäller pistol som tjänstevapen konstaterar det etiska rådet att det bör gälla även i fortsättningen. Däremot anser man att reglerna för användningen av pistol bör förändras och förtydligas.

I dag är polisen skyldig att redovisa när skott har avlossats. Etiska rådet föreslår att detta även ska gälla när pistol har använts som hot. Liknande bestämmelser finns redan i övriga nordiska länder. Vidare vill rådet att den nya typ av expanderande ammunition som har börjat användas utreds ytterligare. Denna typ av ammunition skapar avsevärt större skada hos den som träffas, vilket rimmar illa med principen att så lite våld som möjligt ska användas.

På vissa andra områden anser rådet att förtydliganden av regler behövs. Det gäller användandet av handfängsel, expanderbara batonger samt av pepparsprej, där man anser att regelverket inte ger tydliga riktlinjer.

Vänsterpartiet menar att etiska rådets synpunkter är värda att ta på allvar. Tydliga regler kring polisens vapen- och våldsanvändning är en förutsättning för rättssäkra ingripanden och en viktig arbetsmiljöfråga för de enskilda poliserna.

Regeringen bör tillsätta en utredning angående ett tydliggörande av regelverket kring polisens vålds- och vapen användning med utgångspunkt i rapporten "Polisens våldsanvändning" från Rikspolisstyrelsens etiska råd.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

9.3 Förslag för framtiden

I den rättspolitiska debatten hörs ofta krav på att ge polisen tillgång till exempelvis vattenkanoner och tårgas. I mångt och mycket bygger denna debatt på missförstånd. Polisen har redan i dag tillgång till tårgas och rätt att använda vattenkanoner. Det är ett aktivt val från polisens sida dels att inte köpa in vattenkanoner, dels att inte använda tårgas. Dessa metoder är ofta olämpliga, och det ligger inom polisens kompetens att besluta när de är lämpliga att ta till.

Andra exempel på nya vapen som det finns förslag om att ta till är sådana som gör mindre skada, exempelvis elpistoler. Rikspolisstyrelsens etiska råd har ansett att varken behovet av dessa vapen eller skadeeffekterna är klarlagda. Man menar också att sådana "lättare" vapen kan "ge intryck av att polisens huvudalternativ är att ingripa med våld". Andra menar att detta skulle minska risken för våld och skapa en bättre arbetsmiljö för poliserna.

Att polisen ska vara beväpnad med skarpladdade vapen är långtifrån självklart. I Storbritannien bär endast ca 10 % av poliskåren skjutvapen, medan det i vårt grannland Norge gäller att polisen bär skarpladdade vapen endast när situationen bedömts sådan att det är oundgängligen nödvändigt. För att beväpna sig krävs order från polischef. Vapnen kan då antingen förvaras på polisstationer eller i sigillförsedda, slutna lådor i polisens fordon.

I såväl Sverige som Norge säger regelverket att skarpladdade vapen får användas i liknande situationer, men skillnaden i regelverken gör att man i Norge utnyttjar möjligheten betydligt mer sällan. Detta kan bero på att den svenska polisens beväpning kan skapa en falsk säkerhet och därmed resultera i fler risksituationer där poliser känner sig tvingade att använda skjutvapen i nödvärn.

Enligt Johannes Knutsson, professor vid polishögskolan i Oslo, förefaller den norska modellen vara säkrare för de enskilda poliserna, att döma av antalet incidenter där poliser skadas vid skottlossning. Kanske är detta en följd av ett mindre riskabelt beteende från de enskilda polismännens sida. I Sverige skadas dessutom många poliser av vådaskott från andra poliser. Även antalet fall av dödsskjutningar av misstänkta vid ingripanden uppvisar skillnader. I Sverige sker en dödsskjutning per år, medan siffran i Norge är begränsad till en dödsskjutning vart tredje år.

Vänsterpartiet anser att det är nödvändigt att se över polisens beväpning för att minska risken för personskador för både misstänkta, poliser och allmänhet vid polisingripanden. Man bör överväga möjligheten att agera utan vapen i större utsträckning än i dag samtidigt som behovet och förutsättningarna för nya vapen diskuteras. Utredningen bör också ta hänsyn till de konsekvenser som nya förslag får för allmänhetens förtroende för polisen.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 27 september 2005

Rolf Olsson (v)

Rossana Dinamarca (v)

Tasso Stafilidis (v)

Mats Einarsson (v)

Alice Åström (v)